

bundet til korte Tidsfrister, men dog — navnlig med Hensyn til den i § 1 nævnte Entreprise — maa ansees som en nødvendig Betingelse for at Nogen skal deri anlægge de ikke ubetydelige Capitaler, de ville udfræve. Ved at forelægge dette for Rigsdagen tør man endnu henlede Opmærksomheden paa, at det omhandlede Anlæg af Sporveie kun agtes bevilget paa Gader og Landeveie, hvorimod det er en Selvfølge, at

hverken Krigsministeriets Interesser med Hensyn til Fæstningers Grund eller private Grundeieres Rettigheder i nogen Maade ville præjudiceres ved en af Indenrigsministeriet meddeelt Tilladelse, da det i ethvert Tilfælde maa blive vedkommende Entreprenørs egen Sag at erhverve de paagældende Grundeieres Samtykke.